

Káldi György
SZENT BIBLIA

Máté evangéliuma V. Része

Látván pedig Jézus a seregeket, felméne a hegyre és midőn leült volna, hozzája járulának az ő tanítványi, és megnyitván a száját, tanítja vala őket, mondván: Boldogok a lelki szegények, mert övék mennyeknek országa. Boldogok a szelídek, mert ők bírják a földet. Boldogok akik, sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők megelégtetnek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent. Boldogok a békességesek, mert Isten fiainak hívattatnak. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék mennyeknek országa. Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak titeket és üldöznek titeket és hazudván, minden gonoszt mondanak ellenetek énért. Örüljete és vigadjatok, mert a ti jutalmatok bővséges mennyekben, mert így üldözték a prófétákat, kik elöttetek voltak. Ti vagytok a föld sava. Hogyha a só megízetlenül, mivel sózzanak? Semmire többé nem jó, hanem, hogy kivetessék és eltapodtasák az emberektől. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen helyeztetett váras, sem gyertyát nem gyújtnak, hogy a véka alá tegyék, hanem a gyertyatartóra, hogy világoskodjék, mindeneknek, kik a házban vannak. Úgy világoskodjék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék az atyátokat, ki mennyekben vagyon. Ne véljétek, hogy a törvényt jöttem fel, bontani vagy a prófétákat; nem jöttem felbontani, hanem bétölteni. Mert bizony mondom néktek, míg elmúlik az ég és a föld, egy betű vagy egy pont el nem múlik a törvényből, mígnem mindenek meglésznek. Aki azért felbont egyet e legkisebbik parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, legkisebbnek hívattatik mennyeknek országában; aki pedig megcselekszi és tanítja, az nagynak hívattatik mennyeknek országában.

Máté evangéliuma XXVII. része

Reggel lévén pedig, tanácsot tartának mindnyájan a papi fejedelmek és a népnek vénei Jézus ellen, hogy ötet halálra adnák. És kötve vivék ötet és adák Poncius Pilátus tisztartónak. Akkoron látván Júdás, aki ötet elárulta, hogy halálra kárhozzatott volna, megbánván, visszavivé a harminc ezüstpénzt a papi fejedelmeknek és a véneknek, mondván: Vétkeztem, elárulván az igaz vért. Ők pedig mondának: Mi gondunk véle? Te lássad! És elvetvén a templomban az ezüst pénzeket, visszatére

György Káldi

LA SACRA BIBBIA

Capitolo V. Del Vangelo secondo Matteo

Vedendo le folle, Gesù salì sulla montagna; dopo essersi seduto, lo avvicinarono i suoi discepoli, e prendendo parola, li ammaestrava dicendo: Beati i poveri in spirito, perché di essi è il regno dei cieli. Beati i mansueti, perché erediteranno la terra. Beato chi piange, perché sarà consolato. Beati quelli che hanno fame e sete della giustizia, perché saranno saziati. Beati i misericordiosi, perché erediteranno la misericordia. Beati i puri di cuore, perché vedranno Dio. Beati gli amanti di pace, perché saranno chiamati figli di Dio. Beati i perseguitati per causa della giustizia, perché di essi è il regno dei cieli. Beati voi quando vi insulteranno, vi perseguiteranno e, mentendo, diranno ogni sorta di male contro di voi per causa mia. Rallegratevi ed esultate, perché grande è la vostra ricompensa nei cieli. Così infatti hanno perseguitato i profeti prima di voi. Voi siete il sale della terra. Se il sale perdesse il sapore, con che cosa lo si potrà render salato? A null'altro serve, se non ad essere gettato via e calpestato dagli uomini. Voi siete la luce del mondo. Non può essere nascosta una città collocata sopra un monte, né si accende una lucerna per metterla sotto il moggio, bensì sul lucerniere, perché faccia luce a tutti quelli che sono nella casa. Così faccia luce la vostra luce, davanti agli uomini, perché vedano le vostre buone opere e rendano gloria al vostro Padre che è nei cieli. Non pensate che io sia venuto ad abolire la Legge o i profeti; non sono venuto per abolire, ma per dare compimento. In verità vi dico: finché non siano passati il cielo e la terra, neppure uno iota o un segno della legge passerà, senza che tutto sia compiuto. Perciò, chi trasgredirà uno solo dei precetti, anche minimi, e così l'insegnerà agli uomini, sarà considerato minimo nel regno dei cieli, chi invece li osserverà e li insegnerà agli uomini, sarà considerato grande nel regno dei cieli.

Capitolo XXVII dell'Evangelo di Matteo

Venuto il mattino, tutti i sommi sacerdoti e gli anziani del popolo tennero consiglio contro Gesù, per farlo morire. Poi messolo in catene, lo condussero e consegnarono al governatore Pilato. Allora, Giuda, il traditore, vedendo che Gesù era stato condannato, si pentì e riportò le trenta monete d'argento ai sommi sacerdoti e agli anziani dicendo: "Ho peccato, perché ho tradito sangue innocente" Ma quelli dissero: "Che ci riguarda? Veditela tu!" Ed egli, gettate le monete d'argento

és elmenvén, felakasztá magát. A papi fejedelmek pedig felvén az ezüst pénzeket, mondának: Nem szabad azokat a templom pénze közé vetni, mert vér ára. Tanácsot tartván pedig, megvévék azokon a fazekas mezejét a jövevények temetésére. Azért hívatatik az a mező Hakeldamának, azaz vér mezejének e máj napig. Akkor bételjesedék, ami megmondattott Jeremiás próféta által, mondván: És vévék az harmic ezüst pénzt a megböcsültettnek árát, kit böcsülve vöttek meg az Izrael fiaitól és adák azokat a fazekas mezejeért, amint nékem rendelte az Úr.

Jézus pedig a tisztartó előtt állta, és megkérdezé őtet a tisztartó, mondván: Te vagy-e a zsidók királya? Monda néki Jézus: Te mondod. És midőn vádoltatnék a papi fejedelmektől és a vénektől, semmit nem felele. Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-e, mennyi bizonyágot mondanak ellened? És nem felele néki egy szavára is, úgyhogy fölötte igen csodálkoznék a tisztartó. Az innepnapon pedig el szokott vala bocsátani a tisztartó a népnek egy foglyot, akit akarnának. Vala pedig akkor egy híres foglya, ki mondatik vala Barrabásnak. Egybegyűlvén azért azok, monda Pilátus: Kit akartok, hogy elbocsássak néktek, Barrabást-é, avagy Jézust, ki Krisztusnak mondatik? Mert tudja vala, hogy irégységből árulták volna el őtet. Űlvén pedig ő az ítéloszékben, hozzája küldte a felesége, mondván: Semmi közöd néked azzal az igazsággal, mert sokat szenvedtem ma látásálmál ő miatt. A papi fejedelmek pedig és a vének aláltaták a népet, hogy Barrabást kérnék, Jézust pedig elvesztenék. Felelvén pedig a tisztartó, monda nékik: Kit akartok, hogy néktek a kettő közül elbocsássak? Ők pedig mondának: Barrabást. Monda nékik Pilátus: Mit cselekedjem tehát a Jézussal, ki Krisztusnak mondatik? Mondának mindnyájan: Feszítessék meg! Monda nékik a tisztartó: De mi gonoszt cselekedett? Azok pedig inkább kiáltanak vala, mondván: Feszítessék meg! Látván pedig Pilátus, hogy semmit nem használna, hanem inkább támadás lenne, vizet vévén, megmosá kezeit a nép előtt, mondván: Ártatlan vagyok én ez igaznak véréből, ti lássátok. És felelvén az egész nép, monda: Az ő vére mirajtunk és a mi fiainkon. Akkor elbocsátá nékik Barrabást, a megostoroztatott Jézust pedig kezekbe adá, hogy megfeszítették.

nel tempio, si allontanò e andò ad impiccarsi. Ma i sommi sacerdoti, raccolto quel denaro, dissero: “Non è lecito metterlo nel tesoro, perché è prezzo di sangue” E tenuto consiglio, comprarono con esso il Campo del vasaio per la sepoltura degli stranieri. Perciò quel campo fu denominato “Campo di sangue fino al giorno di oggi. Allora si adempì quanto era stato detto dal profeta Geremia: E presero trenta denari d’argento, il prezzo del venduto, che i figli d’Israele avevano mercanteggiato, e li diedero per il campo del vasaio, come mi aveva ordinato il Signore. Gesù intanto comparve davanti al governatore, e il governatore l’interrogò dicendo: “Sei tu il re dei Giudei?”. Gesù rispose “Tu lo dici”. E mentre lo accusavano i sommi sacerdoti e gli anziani, non rispondeva nulla. Allora Pilato gli disse: “Non senti quante cose attestano contro di te?” Ma Gesù non gli rispose neanche una parola, con grande meraviglia del governatore. Il governatore era solito, per ciascuna festa di Pasqua, rilasciare al popolo un prigioniero, a loro scelta. Avevano in quel tempo un prigioniero famoso, detto Barabba. Mentre quindi si trovavano riuniti, Pilato disse loro: “Chi volete che vi rilasci: Barabba o Gesù chiamato il Cristo?”. “Sapeva bene infatti che glielo avevano consegnato per invidia. Mentre egli sedeva in tribunale, sua moglie gli mandò a dire: “Non avere a che fare con quel giusto; perché oggi fui molto turbata in sogno, per causa sua”. Ma i sommi sacerdoti e gli anziani persuasero la folla a richiedere Barabba e a far morire Gesù. Allora il governatore domandò: “Chi dei due volete che vi rilasci?”. Quelli risposero: “Barabba!”. Disse loro Pilato: “Che farò dunque di Gesù chiamato il Cristo?”. Tutti gli risposero: “Sia crocifisso!”. Ed egli aggiunse: “Ma che male ha fatto?”. Essi allora urlarono: “Sia crocifisso!”. Pilato, visto che non otteneva nulla, anzi che il tumulto cresceva sempre più, presa dell’acqua, si lavò le mani davanti alla folla: “Non sono responsabile, disse, di questo sangue; vedetevela voi!” E tutto il popolo rispose: “Il suo sangue ricada sopra di noi e sopra i nostri figli”. Allora rilasciò loro Barabba e, dopo aver fatto flagellare Gesù, lo consegnò ai soldati perché fosse crocifisso.